

[Diderichsen.]

For det første tager det hensyn til de dybtgående strukturændringer, som finder sted i vort samfund, og allerede af den grund bør det hilse med tilfredshed. En meget enkel begrundelse er jo unægtelig, som det hedder i fremsættelsestalen, at man ikke kan henvende sig til en befolkning, som endnu ikke findes. Det må siges at være overordentlig sandt. Men meningen er jo god nok, nemlig at det med den eksplosionsagtige udvikling, som man kan konstatere i visse områder, er nødvendigt at planlægge også kirken sammen med de nye bysamfund.

For det andet er det en udpræget folkekirkelig opgave, det er virkelig en opgave for hele folket, og jeg slutter mig ganske til hr. Poul Dam, som kom med nogle bemærkninger om, at kirken og kirkebygningen ikke er en sag for enkelte særlige kredse, men for hele sognet, og derfor er det rimeligt, at der også fra statens side gøres en indsats for at planlægge og stille midlerne til rådighed for opførelse af kirkebygninger på de steder, hvor det er nødvendigt.

I en lille parentes har jeg lyst til at sige, at jeg ikke vil mene, at alt, hvad der muligvis kan komme af forslag på grundlag af strukturændringerne, kan siges at være af en så udpræget folkelig karakter som dette, men i denne situation kan jeg kun give min varme tilslutning til det foreliggende.

Efter min mening bør de nye finansieringsbestemmelser ikke føre til, at statstilskuddene ophører, selv om jeg erkender, at det er en god ting, at de væsentlige udgifter går over ligningen. Og når, som det hedder, der ikke er nogen lovhjemlet forpligtelse for staten til at yde tilskud til opførelsen af nye kirker, må det vistnok siges, som også andre ordførere har været inde på, at det ikke er nødvendigt; vi kan godt klare os med den praksis, som hidtil har været gældende, og som vil passe bedst til det noget uafklarede forhold mellem folkekirken og staten.

Derimod vil jeg hilse med tilfredshed, hvis byggekvoteaen kunne forøges. Det er jo virkelig klart, at de pengemidler, der hidtil har været til rådighed, forslår som en skrædder i helvede.

Der er altså en dobbelt opgave med

hensyn til kirkebyggeriet. Den ene er vedligeholdelsen af de gamle kirker, som tillige er nationale mindesmærker af høj værdi, og som derfor også naturligt er en almindelig folkelig opgave, hvilket hr. Kirkegaard også var inde på. Men vi må heller ikke glemme, at der er et betydeligt behov for nye kirker, for folkekirken er jo dog trods alt i hvert fald ikke endnu en museums-genstand.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Der er ikke fra min side grund til at sige mange ord, men til gengæld er der grund til at sige en stor tak til samtlige ordførere, der har støttet dette lovforslag fuldt ud. Jeg vil også gerne her sige tak til det udvalg, der har udarbejdet betænkningen vedrørende det nye lovforslag om kirkebyggeri. Jeg synes, der er samlet et helt usædvanligt godt og belysende materiale.

Jeg er også glad for, at hr. Orla Møller mindedes kirkefondet i dag. Det har været, synes jeg, yderst interessant at følge kirkefondets historie fra de gamle tider, hvor det ligesom repræsenterede en kirkelig retning, til den åbne folkekirkelige holdning, som kirkefondet har indtaget i mange år. Der vil også stadig blive muligheder for kirkefondets arbejde med opførelse eventuelt af rum i forbindelse med kirken og med udsmykninger. Man lægger lykkeligvis mere og mere vægt på fin kunstnerisk udsmykning af vore nye kirker.

Et par af ordførerne, hr. Orla Møller og hr. Poul Dam, stillede sig principielt tøvende over for det spørgsmål, om staten skulle yde direkte tilskud til kirkerne. Jeg må mene som hr. Diderichsen, at så længe vi har denne kirkelige ordning, er det en rimelig regel, vi har her, og jeg er selv meget glad for, at man nu har disse varierede muligheder for at få bygget enten helt over ligningen eller med halv støtte o. s. v.; det kan gøres på uhyre mange forskellige måder. Det har i en lang årrække været en næsten umulig ting i kirkeministeriet at arbejde med bygningen af de nye kirker, og det er i virkeligheden en skamlet i dansk kirkehistorie, at mange kirker har måttet vente både 15, 18 og 20 år på at blive opført, efter at en kirkekomité har ment det nødvendigt at gå i gang med opgaven.